

димъ въ, ваша полза, и ето днесъ при всичко, че пжтътъ ми не е прѣзъ Берлинъ, азъ пакъ прѣзъ тамъ ще замина, за да се видя съ Бисмарка все по вашия въпросъ.

Ние тукъ му изразихме страха, който почувствувахме като видѣхме въ вѣстниците да се говори само за едно лично съединение между България и Източна Румелия. „Това е безмислица, отговори г. Гирсъ недѣйте обръща внимание на нея.“ Тѣй сжщо г. Гирсъ забѣлѣжи въ отговоръ на една наша просба, че нѣма да се даде на Сърбия компенсация въ ущърбъ на България.

Въ заключение ние изразихме надеждата, че писаното въ вѣстникъ Nord, какво конференцията ще се занимае и съ въпроса за реформитѣ въ Македония, е вѣрно. „То се разбира, забѣлѣжи съ смѣхъ г. Гирсъ, че ние не изпускаме изъ прѣдъ видъ и Македония и ще се стараемъ да направимъ, ако можемъ, нѣщо и за нея“.

Слѣдъ тия думи, а най-много подиръ категорическото заявление на волята на Н. Величество, ние единодушно рѣшихме, г. Министре, да не се връщаме прѣзъ Русия, и вѣрваме, че и правителството на Н. Височество ще одобри нашето рѣшение. Ние считаме, че нашата мисия до Н. И. Величество не е била безъ сполука, и че тая сполука може да се подвъргне на опасности, ако прѣстѣпимъ въ отношение на връщането ни прѣзъ Русия волята на нашия покровителъ. Затова и днесъ Ви телеграфирахме, че тръгваме тая вечеръ за България прѣзъ Виена съ изключение на г. Гешова, който съобразно съ заповѣдитѣ, получени както отъ Н. Височество прѣзъ г. д-ра Странски, тѣй и отъ Васъ, заминава за Англия, дѣто се надѣе да намѣри инструкциитѣ Ви.

Пратете, молимъ, рѣписъ отъ настоящето ни и въ Пловдивъ конфиденциално.

Приемете, г. Министре, увѣрение въ отличното ни къмъ Васъ почитание.

(Подп.) Митрополитъ Климентъ

(Подп.) Ив. Ев. Гешовъ.